

Žijme, milí kamarádi, směle,
šak nás Pámbů lístečkem přikryje,

[: až my budem udatně bojovat,
tak nás bude Pámbů ochraňovat.:]

Už sa lúčím s tatíčkem, mamičkú,
dyž já vidím krvavú šabličku;

Zpomeňte si na syna vašého
modlite sa častokrát za něho.

1152.

Z Rackové.

Již je - den - krát ten čas při - šel, bych já z Kro - mě - ři - ža vy - šel,

to před ar - má - du fran - cóz - kó há - jít ko - ru - nu ra - kó - skó, to před

ar - má - du fran - cóz - kó, há - jít ko - ru - nu ra - kó - skó.

Již jedenkrát ten čas přišel,
bych já z Kroměříža vyšel,
[: To před armádu francózkó
hájit korunu rakóskó.:]

Rodičové naříkají,
keří tam své syny mají,
[: že na bojišči zahynó
vylévají krev nevinnó.:]

A vy rodičové milí,
dejte nám své požehnání
[: my se budem věrně bránit
bude nás sám pán Bůh hájit.:]